

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2006
V. volební období

80

Návrh

poslanců

Karla Kratochvíleho, Petra Zgarby, Josefa Řiháka, Ladislava Skopala, Josefa Šenfelda, Přemysla Rabase

na vydání

zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů

ZÁKON

ze dne,

kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

Čl. I

V § 59 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 480/2003 Sb., se číslo „6“ nahrazuje číslem „9“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů

Čl. II

V části čtvrté článku IV bodu 1 zákona č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony, ve znění zákona č. 480/2003 Sb., se číslo „2007“ nahrazuje číslem „2010“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2006.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Předkládaný návrh na změnu zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZMS“) a zákona č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů, vychází ze skutečnosti, že přes již jednou prodlouženou dobu trvání zákonné výpůjčky, která nahradila vztahy trvalého užívání k majetku státu, je zřejmé, že do 1. ledna 2007, kdy má podle stávající právní úpravy tato výpůjčka zaniknout, nelze předpokládat úplné, ale ani převážné vypořádání dalších právních vztahů k dotčenému užívanému majetku. Definitivní vypořádání těchto užívacích v zákonem stanovené lhůtě je přitom primárně povinností státu.

Připomíná se, že **právo trvalého užívání** nemovitého majetku státu bylo do zrušení hospodářského zákoníku jedním z institutů hospodaření s majetkem státu, kterým byl majetek státu odevzdáván bezúplatně organizacím, jejichž činnost nebyla hospodářská, resp. hospodářská činnost byla v té době činností doplňkovou. Ponejvíce se jednalo o družstevní či společenské organizace, a to zpravidla tělovýchovné jednoty nebo jiné právnické osoby uvedeného charakteru. Vztahy trvalého užívání ztratily v nových právních poměrech své opodstatnění, byly však po roce 1990 zachovány až do doby přijetí ZMS, kdy se tyto vztahy změnilly na výpůjčku.

Podle ustanovení § 59 odst. 2 ZMS má vypůjčitel při splnění zákonných podmínek přednostní právo na bezúplatný převod užívaného majetku, v ostatních případech anebo neprojeví-li o takový převod zájem, nabídne stát vypůjčitelovi jinou smluvní úpravu právního vztahu k dotčenému majetku podle ZMS (prodej, popř. nájem nebo smluvní výpůjčka). V případě, že se vypůjčitel s příslušnou organizační složkou státu postupem podle odstavce 2 nedohodne jinak, výpůjčka zaniká uplynutím stanovené doby bez náhrady a s majetkem se naloží podle ZMS. Tzn. již bez přihlédnutí k dosavadnímu vypůjčitelovi.

Je sice skutečností, že značná část majetku státu, která byla v trvalém užívání, v důsledku zákonné úpravy přijaté z poslancecké iniciativy přešla nebo ještě přejde do majetku vypůjčitelů (srovnej kupř. přechod vlastnictví státních pozemků do vlastnictví občanských sdružení působících na úseku tělovýchovy a sportu podle zákona č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb. a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, přechod státních pozemků do vlastnictví odborových organizací podle citovaného zákona č. 290/2002 Sb., ve znění zákona č. 317/2006 Sb., bezúplatné převody státních pozemků do vlastnictví bytových družstev podle § 60a ZMS, úplatné převody pozemků do vlastnictví spotřebních, výrobních, resp. i bytových družstev za výhodnějších cenových podmínek podle 60c ZMS).

Přes výše uvedené zákonné změny vlastnických vztahů a přesto, že v mezidobí od vzniku zákonné výpůjčky byla další část majetku již smluvně definitivně vypořádána, a to převážně úplatným či bezúplatným převodem do vlastnictví vypůjčitele, zůstává mnoho

případů vztahů této výpůjčky nedořešených. Důvodů, respektive příčin této situace je několik, a jsou jak na straně státu, tak na straně vypůjčitelů. Zejména se jedná o nesrovnalosti v majetkoprávních vztazích, které musí především **stát** prošetřit, vyjasnit a dořešit, mnohdy včetně nutnosti předmětný majetek identifikovat (komplikované dohledávání potřebných dokladů, apod.). V některých případech působí problémy i dosažení dohody s dosavadním zákonným vypůjčitelem ohledně formy definitivní úpravy užívacího vztahu, např. odmítání některých forem (koupě, nájem), požadavek na bezúplatný převod, aniž by k tomu byly dány zákonné důvody, někdy i nezáměr zákonných vypůjčitelů vztah vůbec upravit. Tyto procesy jsou administrativně a především časově náročné.

V současné době např. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových eviduje víc jak 20 000 případů, z nichž převážná část (cca 87%) dosud není definitivně vyřešena, a to zejména z výše uvedených důvodů. Obdobnou situaci, pokud jde o dořešení obdobných případů, lze předpokládat i u Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky a nedořešené případy vykazuje i Ministerstvo financí.

Na základě všech výše uvedených okolností a skutečností a s ohledem na zájem poskytnout další časový prostor pro smluvní úpravu následných právních vztahů k dotčenému majetku státu se považuje za žádoucí ponechat zákonnou výpůjčku ještě po dobu dalších 3 let v běhu s důvodným předpokladem, že navrhované prodloužení by již mělo být pro definitivní úpravu dalších právních vztahů k užívanému majetku dostačující.

Návrh zákona nebude mít dopad na podnikatelské prostředí.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána, a akty práva, judikatura a obecné právní zásady Evropské unie se na danou oblast nevztahují.

Z hlediska státního rozpočtu a rozpočtů krajů a obcí nepřichází jako důsledek navrhované právní úpravy v úvahu zvýšení nároků na výdajovou stránku státního rozpočtu resp. rozpočtů krajů a obcí, neboť předmětem zákonné výpůjčky jsou pozemky a péči o pozemky a jejich údržbu zajišťují primárně zákonní vypůjčitelé.

Z důvodu nezbytnosti přijetí uvedeného zákona a jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů nejpozději do konce roku 2006 (zákonná výpůjčka má podle stávající právní úpravy zaniknout dnem 1. ledna 2007) a současně potřeby zajištění alespoň minimální legisvakance pro seznámení s novou právní úpravou se ve smyslu § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení.

Zvláštní část

K Čl.I:

Prodloužení doby trvání zákonné výpůjčky, která nahradila vztahy trvalého užívání k majetku státu podle § 70 býv. hospodářského zákoníku a která má podle stávající právní úpravy zaniknout dnem 1. ledna 2007, je odůvodněno počtem případů, u nichž je třeba další právní vztahy k užívanému majetku státu vypořádat, a skutečností, že nelze předpokládat, že v uvedené době budou zbývající právní vztahy k dotčenému užívanému majetku státu ve všech případech nebo jejich převážné většině s konečnou platností vypořádány.

Navrhované prodloužení o další 3 roky se pro definitivní úpravu dalších právních vztahů k dotčenému majetku státu, především s ohledem na stav rozpracovanosti dosud nedořešených případů, považuje za dostačující. Změna doby trvání zákonné výpůjčky nevyvolává potřebu zasahovat do dalších částí § 59 a zde upravený postup tak bude platit i v prodlouženém období.

K Čl.II:

V zájmu zachování rovných podmínek se prodloužení doby trvání zákonné výpůjčky navrhuje obdobně i pro případy, kdy výpůjčka vznikla podle čl. IV bodu 1 zákona č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony.

K Čl.III:

Vzhledem k tomu, že zákonná výpůjčka má podle stávající právní úpravy zaniknout dnem 1. ledna 2007, je třeba, aby zákon nabyl účinnosti nejpozději dnem 31. prosince 2006.

Karel Kratochvíle v.r.

Petr Zgarba v.r.

Josef Řihák v.r.

Ladislav Skopal v.r.

Josef Šenfeld v.r.

Přemysl Rabas v.r.